

A MI PÁSKABÁRÁNYUNK 2.

2017. április 23.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr a legjobbat cselekszi velünk mindenkor! Még a húsvét idejében vagyunk, a húsvét ünnepét kezdtük a múlt héten. Most pedig a feltámadás témájában kell még szólnunk. Jézus Krisztus haláláról és feltámadásáról együtt kell beszélni, mert Ő harmadnapon feltámadt a halálból. A húsvét nemcsak Jézus kereszthaláláról szól, és arról, hogy három napig a sírban volt, hanem a feltámadásáról is. Így teljes a húsvét üzenete.

A feltámadásunk körül kell még egy keveset időznünk, és egészen addig fogjuk ezt tenni, míg el nem jön pünkösd napja. Amikor eljön pünkösd napja, akkor pedig koccintani fogunk az újborból, és beteljesedünk Szent Szellemmel, még nagyobb teljességgel, mint ahogy valaha tettük. Jó ez az újbor? Szeretitek ezt az újbort? Engem lenyűgöz, amikor lehet még kortyolni belőle, és még kortyolni, és be lehet menni az Ő borozóházába, és ennek a bornak nincs mellékhatása. Az ember kortyolgat és kortyolgat, és még iszik belőle, és még lenyűgözőbben érzi azt a teljességet, ami csak az Úrban van meg. Akkor még nagyobb lesz az öröm, a teljesség, az áradás, és ha még mindig szomjaznánk, akkor megint nyugodtan kortyolhatunk belőle. Nincs mellékhatása, a májunk nem megy tönkre, semmilyen szervünknek nem árt. Annyit kortyolunk az újborból, amennyit csak kívánunk, hogy ó, de jó lenne ebből még egy korty, Uram!

Amikor ott vagyunk az asztalánál és kortyoljuk, Ő túlcordulásig tölti a poharunkat, csordultig. Túlcordultig! Meghívás ez, hogy jöjjünk, és vegyünk részt az Úr asztalánál. Az Ige olyan táplálék, amiből nem tudunk túl sokat venni. Nincs mellékhatása, ha nagyobb adagot veszel magadhoz. Egy gyógyszerből, ha beveszed a kétszeresét, akkor már mondja az orvos, hogy csak óvatosan, de ha beveszed az egész dobozzal egyszerre, lehet, hogy menthetetlen vagy!

Isten Igéjénél ez nem fordul elő. Lehet bőségesen, még többet és még többet, és fogod érezni, hogy milyen jót tesz neked az, amikor az Ige így megtelít, megújít. Ugye, olvassátok az Igét? Szoktátok-e olvasni az Igét rendszeresen? Tegyétek! Ne csak vasárnapi bárányok legyetek, hogy vasárnap jöttök és hallgatjátok, hanem hétközben is vegyétek elő!

A húsvét azért nagyon lenyűgöző, mert már az Ószövetségben megjelenik ennek előképeként az Úr páskabaránya. Amikor Isten ki akarta hozni a zsidó népet az egyiptomi rabszolgaságból, mert lejárt a szolgaságuk ideje, akkor – mivel a fáraó engedetlen volt és nem akarta elengedni a népet, hogy Isten imádatára menjenek – különböző csapásokkal sújtotta Egyiptom népét. Ebből az utolsó és a legsúlyosabb csapás az elsőszülöttek halála volt.

Minden családban az elsőszülött fiúgyermek halála volt ez a csapás. Isten jelölt egy kimenekedést az Ő népe számára.

Ott laktak Egyiptom földjén, és Isten úgy rendelte, hogy kell venni egy egyéves bárányt családonként. Egy ép, hibátlan, minden tekintetben tökéletes, hím báránynak kellett lennie. A háznál kellett tartani, és meg kellett bizonyosodni ez idő alatt, hogy tényleg ép-e a bárány? Közben meg is szerették ezt a kis állatot a gyerekek. Együtt kellett élnie ennek a báránynak a család tagjaival bent, a házon belül. A bárányt öt nap elteltével le kellett ölni, amikor eljött az ideje, az egész család előtt. Nem engedte Isten, hogy valahol hátul, a háznak a hátsó részén, hogy a gyerekek ne lássák. A család minden tagjának jelen kellett lennie, és ott Isten rendelése szerint meg kellett ölni a páskabárányt.

Istennek rendelése volt, hogy a húsát még aznap éjszaka el kellett fogyasztani. Aztán a vérét felfogták, és fel kellett kenni a bejáratoknál az ajtófélfákra és a keresztfára. A családfőnek volt a feladata, hogy vegyen a vérből. Nemcsak hogy leölje a bárányt, hanem vegyen abból a vérből és használja, jelölje meg a házat vérrel.

Isten azt mondta, hogy elmegyek a ház előtt, és látom a szent vért az ajtófélfán, és ahol látom, hogy meg vannak jelölve a házak vérrel, oda nem engedem, hogy a pusztító bemenjen és öldököljön. A vére Isten tekintett, és ha látta a vért, akkor mindegy volt, hogy a bent lakók milyen életet is élnek, milyen hiányosságaik vannak, milyen bűnöket követtek el, vagy nem követtek el. Teljes oltalom alatt voltak, ha vérrel volt megjelölve a bejárat ajtófélfája és szemöldökfa. Isten a vére tekintett, és az a vér kimenekedést adott ezeknek a családoknak. A drága szent Bárányunk előképe volt ez a pászka ünnepük.

Ezt követően hét napig kovásztalan kenyeret kellett enniük. Nagyon érdekes dolog, hogy megtaláljuk erre is az utalást az Újszövetségben, hogy miért rendelte Isten, hogy kovásztalan kenyérral ünnepeljenek hét napig. Azt írja a Szentírás, hogy nagyon óvatosak legyünk ezzel a kovással, ami az életünkben megjelenhet:

1KORINTHUS 5,6–8.

6. Nem jó a ti dicsekedésetek. Avagy nem tudjátok-é, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti.

Hogyha a kovászt beengedjük az életünkben. Meg fogjuk tudni, hogy mi ez a kovász?

7. Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, hiszen kovász nélkül való vagytok; mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.

A kovász a bűn az életünkben, az óember bűnös volta, a bűn természete. Hogyha a bűn egy kicsit is be tud jönni az életünkbe, az az egész életünket tönkretelheti. A kovász jelenti a bűn természetet. Mondja, hogy kovász nélküliek vagyunk, bűn nélküli természetet kaptunk a Krisztusban. Kovász nélküliek vagytok, mert új tészták vagytok. Új tésztává tett Isten benneteket, és azért vagytok kovász nélkül valók, mert a mi húsvéti Bárányunk, a Krisztus megáldoztatott érettünk. Itt találjuk meg a kapcsolatot az ószövetségi páskabárány, és a mi húsvéti Bárányunk, a Krisztus között, aki érettünk megáldoztatott. Ezt már akkor fel kell

fedeznünk, amikor erről olvasunk, és megértjük, hogy Isten hozott egy áldozati Bárányt a világnak, ahogy Keresztelő János mondta:

JÁNOS 1,29.

29. Másnap látá János Jézust hozzá menni, és monda: Ímé, az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!

Olyan Bárány, akit az Isten hoz, aki elveszi a világ bűneit. Tehát a világ bűnös volta miatt kellett hozni Istennek egy Bárányt, és az Ő vére adja a bűn alól való kimenekedést az életünkben, ezt az új életet, a bűn nélküli életet, a kovásztalan életet. Hogy mi kovász nélkül valók vagyunk, ezt Isten Báránya hozta nekünk, a Jézus Krisztusunk, aki a mi húsvéti Bárányunk, aki megáldoztatott érettünk.

Néztük a múlt héten azt is, hogy a mi drága Jézus Krisztusunknak, aki a törvény alatt született, és be kellett töltenie a törvényt, minden évben meg kellett ünnepelnie a húsvétot. El kellett fogyasztania minden évben, amikor eljött a rendelt nap, a húsvéti bárányt. Amikor eljött az utolsó húsvét ünnepe, akkor olvassuk azt a részt, ami nagyon megható, hogy leül Jézus a tanítványaival, és elfogyasztja a páska vacsorát. Elfogyasztja a húsvéti bárányt a megadott törvény szerint. Amikor ennek a vacsorának a végére érnek, akkor a tanítványaival valami nagyon különleges imádságot mond el. Minekutána vacsorált, így mondja az Írás.

MÁTÉ 26,26–28.

26. Mikor pedig evének, vette Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adta a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

A testem, amely érettetek megtöretik. Tehát átvezeti az ószövetségi ünnep páska vacsoráját, és kijelenti, hogy íme, az Istennek ama Báránya itt ül az asztalnál, és az Ő megtört testét kell ezentúl enni, hogy életetek legyen énbennem – mondja Jézus.

27. És vevén a poharat és hálákat adván, adta azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;

28. Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek eltörlésére.

Ti érettetek kiontatik. Sokakért kiontatik a bűnöknek eltörlésére. Azt mondja Jézus, hogy ezt igyatok, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Jézus kijelenti ott, annál az asztalnál a tanítványoknak – és ezzel együtt az egész világnak –, hogy egy új rend jön, amikor Istennek ama Báránya életét adja a világ bűneiért, és megtöretik a teste, és az Ő testét kell ezentúl enni. Az Ő vérének kell inni, mert ebben az Újszövetségben lesz meg az az oltalom, amit addig az Ószövetség kínált nekik, az örökkévaló szövetségnek a vérében. A bárány vérében. Ez az átvezetés egy óriási kijelentést hordoz nekünk, hogy nekünk örök életünk legyen, Isten Bárányának a testét kell ennünk, és a vérének innunk.

Jézus mondja, hogy aki nem eszi az én testemet és nem issza az én véreket, nincs annak élete. Nincs örök élete. Meg kell értenünk, hogy ez azért adatott, hogy a mi örök életünket elvehessük, a bűn nélküli, örökkévaló teljességünket élvezhessük, és ezért Isten egy óriási, hatalmas áldozatot hozott. Különben elvesznénk. Még az Ószövetség alatt élhetnénk, és vagy

a szövetséges néphez tartoznánk, vagy a pogányokhoz, de hogy örök életünk egyikünknek sem lenne, az biztos, Jézus hatalmas áldozata nélkül! Ámen!

Jézus tehát évenként ünnepelte a páska ünnepet, és végül kijelentette, hogy Ő az a Bárány, akinek a testét enni kell, és a vérének inni kell ahhoz, hogy örök életünk lehessen. Megnéztük még a múlt héten azt, hogy ahhoz, hogy az Ószövetség alatt egy leprást a pap teljesen épnek és gyógyultnak nyilváníthasson, hétszer kellett meghinteni az áldozati vérrrel. Végignéztük az Igéből Jézus szenvedésének állomásait, hogy valóban hétszer ontatott ki a testéből a vére ahhoz, hogy Isten minket azzal a szent és szeplőtelen vérrrel teljesen tisztának nyilváníthasson, ha mi elfogadjuk ezt az áldozatot. Pontosan hétszer ontatott Jézusnak a vére a drága szent testéből, ami szent, romolhatatlan és szeplőtelen vér volt. Ezt hallgathattuk a múlt héten itt a tanításban, és utólag az interneten is meg lehet hallgatni, mert ha most részletesen ezen végigmegyünk, akkor megint elfogyasztjuk a rendelkezésre álló időt.

Kérlek benneteket, hogy menjetek a mélyére, és hallgassátok meg! Nagyon megfogja az ember szívét, amikor végigköveti Jézus szenvedéseit, és megtalálja a párhuzamot az Ószövetség és az Újszövetség beteljesedésében. Jézusban mindazt megtaláljuk, amit az Ószövetségben elrendelt Isten a számunkra. Jézus, mielőtt kilehelte a lelkét a kereszten, hat órát szenvedett. Minden pillanatot kézben tartva, ura volt a helyzetnek. Akkor is, amikor a bűneink rajta voltak. Mert nem úgy halt meg, mint egy közember, aki miután meghal, lehorgad a feje, és megállapítjuk, hogy meghalt. Jézus nem így halt meg a kereszten. Amikor tudta, hogy eljött az ideje, mert minden elvégeztetett, ami prófétáltak róla, akkor elszánta magát a pillanatra, hogy most költözik ki a testéből a szelleme és a lelke. Ekkor kiáltotta azt, hogy elvégeztetett, és lehajtotta a fejét, amikor még az élet benne volt. Lehajtotta a fejét, és úgy lehelte ki a szellemét. Ajánlotta a szellemét Isten kezébe.

Jézus teljesen másként volt jelen itt is, mint ha egy közember lett volna. Ráismertek a katonák, akik körülötte álltak, hogy ez bizonyosan Isten Fia volt, mert még az életének utolsó pillanata méltóságteljesen ment végbe. Meghajtotta magát Isten előtt, és azt mondta: teljesebben be, Uram, a Te akaratod, úgy legyen, ahogy Te akarod, és ne úgy, ahogy én! A nagyon fájdalmas kereszthalált felvállalva lehajtotta fejét, és kilehelte a szellemét.

Ekkor történt valami nagyon különleges dolog, amikor Jézus Krisztus Szelleme, az Isten Szelleme elhagyta ezt a bűnnel terhelt és igen megsebesített testet. Ettől a résztől szeretném, ha folytatnánk az Ige olvasását, ahol a múlt héten abbahagytuk.

MÁTÉ 27,50–51.

50. Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván, kiadá szellemét.

51. És ímé, a templom kárpitja a tetejétől az aljáig kettéhasadt; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének;

Ezzel Isten azt akarta kijelenteni, hogy emberkéz érintése nélkül kellett ennek történnie, mert a templom kárpitja nagyon magas volt. Nem alulról indult ez a kettéhasítás, hanem felülről, Isten keze volt az. Kettéhasította ezt a kárpitot, ami a szentélyt a szentek szentjétől elválasztotta. Oda csak a főpap mehetett be egyszer egy évben, hogy bemutassa a nép bűneiért a véráldozatot, akkor még az áldozati állatoknak a vérének. Ez a kárpit kettéhasadt.

Ennek egy óriási jelentése van a ma hívó ember számára. Ugyanis minden egyes momentumnak, ami történik a kereszthalálban, megvan az üzenete számunkra, megvan a jelentése, tartalma, és ha azt fel tudjuk dolgozni magunkban, akkor az egész megváltás közelebb kerül hozzánk. Ma azon szeretnék időzni egy kicsit, hogy mit akart Isten kijelenteni azzal, hogy az a kárpit kettéhasadt.

A népnek nem volt bejárása addig a szentek szentjébe. A főpap évente egyszer bemehetett, és elvégezhetette a tiszte szerint a vérrel való meghintést a kegyelem széke felett. Isten ezt a függőnyt kettéhasította a tetejétől az aljáig. A Zsidó levél foglalkozik az ószövetségi templom elemeivel, jelentésével, és itt kapunk egy óriási betekintést, hogy miért hasította el Isten a kárpitot?

Jézus nevében, olvassuk ezt a részt! Közben Isten jelenléte hatalmasan átjár minket, mert ez nyitotta meg nekünk a szentek szentjét, hogy oda bemehessünk mindannyian és ott imádkozhassunk. Meghívást is kaptunk, hogy odajáruljunk a kegyelem királyi trónja elé. Ezt a Zsidó levél bontja ki nekünk, amit erről a kárpitról tudnunk kell.

ZSIDÓ 10,19–22.

19. Mivelhogy azért atyámfiai bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által,

Ez az a szentély, ahova csak a főpap mehetett be az Ószövetségben. Most Jézus kereszthalálával, és Jézus vérének a kiontásával mindannyian bemehetünk, mert Jézus nemcsak hogy meghalt, ezt látnunk kell. Egy nagyon fájdalmas halál, de az is el volt rendelve, hogy a vére kiontassék. Vére nem maradhatott a testében. Ahogy a múltkor olvastuk, ki kellett folynia a vérének. A halála után, amikor megnyitották az oldalát, a vérenek utolsó cseppjei akkor folytak ki a testéből. Az utolsó cseppig ki kellett ontani a vérét.

Nemcsak hogy meghalt, hanem egy véráldozatot kellett Istennek bemutatnia a világ bűneiért. Itt írja, hogy bizodalunk van ebbe a szentélybe való bemenetelre, a Jézus vére által, aminek ki kellett ontatnia, mint az Isten ama báránya vérenek. Ez egy véráldozat volt, amit Isten mutatott be. Ma a tanítás végére érve közelebb fogunk kerülni megértésben, hogy a szent vér mit végzett el értünk. Ha megtanuljuk, hogyan élünk ebben a szent vérben, és a szent vérben való váltságunkat tudjuk érvényesíteni, akkor tud majd a feltámadás ereje jelen lenni az életünk minden napjaiban. Ez egy nagyon-nagyon fontos gondolatmenet, amit végigkövetünk. Ebbe a szentélybe, ahova meghívást kaptunk, Jézus vére által mehetünk be, így írja az Ige. Ki kellett ontatnia Jézus vérenek.

20. Azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste által,

Amikor az Ő teste a kereszten minden szenvedést elszenvedett, Jézus kijelenti, hogy bevégeztetett. Beteljesedett minden, amit róla írtak és prófétáltak. Ecettel kellett megkínálni, és az összes kín, az összes szenvedés, amit róla leírtak, mind beteljesedett. Az Ő testén ez elvégeztetett. Amikor ez a test kilehelte a szellemét, akkor a kárpit széthasadt, mert ez a kárpit az Ő teste volt, hogy mi bemehessünk a szentek szentjébe. Isten az Ő testét szaggatta és törte

meg, hogy mi bemehessünk oda a szentek szentjébe. Összefüggés van a kárpit és az Ő teste között.

21. És mivel nagy főpapunk van az Isten háza felett,

A mi főpapunk Jézus lett, ma Ő könyörög érettünk.

22. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel;

Nézzük, hogy tisztult meg a szíved? Ha tiszta a szíved, akkor nyugodtan megköszönheted most Istennek, hogy ez érvényes rád. Bármit is tettél, ez a rossz lelkiismeret a múlté, mert történt valami. Megtisztult a rossz lelkiismeret a vérrel való meghintés által. Mert a Zsidó levél a szent vér meghintéséről beszél. Istennek meg kellett minket hintenie a szent vérrel hétszer, pontosan úgy, ahogy az Ószövetségben a pap meghintette a leprást. Hétszer kellett meghintenie vérrel, utána kerülhetett olaj a testére. Miután ezt a szent vér meghintést elfogadjuk, a Jézus vérével való meghintés után kerülhet rá a Szent Szellem kenete az életünkre.

Nagyon fontos látni az összefüggést. Megtisztult a lelkiismeretünk a vérrel való meghintés által, és a testünk meg van mosva tiszta vízzel. Ez pedig az Ige fürdője, amikor vesszük az Igét, és vesszük a világosságot. Az Ige által megmos minket Isten Szelleme, és szeplő nem marad rajtunk. Mert a szent vérrel is meg vagyunk hintve, és a vízzel is meg vagyunk mosva. Ahogy az Ezékiel könyvében, már ott a prófécia szól a 16-os Igében.

EZÉKIEL 16,6. 8–9.

6. Ekkor elmentem melletted és láttalak véredben eltapodva, és mondék néked: A te véredben élj! Mondék ismét néked: A te véredben élj!

Mi el voltunk taposva a bűnben, a bűn fertőjében, mert a bűnben születtünk. Ha egyetlen bűnt sem követ el valaki egész élete során – ha ez lehetséges lenne is –, akkor is a pokolba kerül, mert a bűn természetébe születtünk. Kár veszekedni, hogy ki milyen bűnös volt, akinek sok bűne bocsáttatik meg, az igen szereti Istent. Ilyeneket látunk naponta, de mindannyiunknak oda kell állnunk a keresztfá alá, és meg kell vallanunk, hogy az a vér értünk ontatott. Ezékiel prófétánál már leírja Isten ezt a szándékát. Hogy láttalak véredben eltapodva, és mondék néked: a te véredben élj! Isten azt akarja, hogy az ember éljen, és ne meghaljon. Isten nem gyönyörködik a meghaló halálában [Ezékiel 18,32]. Azt mondja Isten, a te véredben élj!

8. Ekkor elmentem melletted, és láttalak, és ímé a te korod a szerelem kora vala, és kiterjesztettem fölötted szárnyamat s befödöztem mezítelenségedet, és megesküdtem neked s szövetségre léptem veled; azt mondja az Úr Isten, és lettél az enyém.

Isten egy gyönyörű szerelmetes közösséget akar az emberrel, és ehhez meg kellett, hogy tisztítsa, másképp nem tudta odafogadni magához. Akkor, amikor elmentem melletted, megmostalak vízzel, és elmostam rólad véredet.

9. És megmostalak vízzel és elmostam rólad véredet, és megkentelek olajjal.

Azt a fertőt, a bűn fertőjét, mert a mi vérünk bűnös vér volt. Miután Isten elvégezte, hogy a szent, szeplőtelen vérrel meghintett minket, akkor tudott megkenni olajjal. Ezt el tudod olvasni, és tudod imádkozni, és nagyon sok kijelentést hoz.

Mibe került Istennek a megtisztítás, hogy minket megtisztítson? Meg kellett mosni bennünket vízzel, el kellett mosni a mi vérünket, a bűnös vérünket, ehhez az kellett, hogy a szent vért elfogadjuk, hogy a szent vér megmosson minket, átjárhasson minket, hogy lüktethessen az életünkben. Utána hozhatta Isten ezt a szent olajat, és kent meg minket az Ő szent olajával. Ez egy hatalmas munka, vér nélkül nem ment volna. Az áldozati Bárány szent vére nélkül nem lett volna képes Isten minket magához visszafogadni.

Továbbmegyünk, még mindig a vérről szólunk, és az Ige is, amit olvasunk. Hogy megtisztított minket ezzel a szent vérrel, és a testünket megmosta tiszta vízzel. Így tudunk egészen tiszták lenni. Mert, ahogy a földi életünket járjuk, a lábunk az út porától bepiszkolódhat. A bűn illatába kerülünk, a bűn különböző fertőjébe, vagy kísértésébe kerülünk. Ilyenkor az Ige tiszta vize kell, hogy megmosson minket. A szent vért elfogadtuk, kijelentjük, hogy fölöttünk van, és az Ige fürdőjével meg tudunk úgy tisztulni, hogy Isten kijelentheti, hogy ő örökkön örökké az enyém. Szeretem őt örökre! Az enyém, az én örök szerelmem, senki ki nem ragadhatja őket többé az én kezemből! Ez egy győzelmi kiáltás. Soha többé senki ki nem ragadhatja őket, semmi!

Nem tud odaállni a bűn, a halál, démoni seregek. Senki nem képes arra, hogy minket valaha kiszakítson Isten szerelmem kezéből. Ez egy tökéletes megváltás volt. Ez a kárpit az Ő teste volt. Tudomásul kell venni, hogy az Ő testének szét kellett szaggattatnia, és azt a szenvedést végig kellett szenvednie, az Ő vérének ki kellett ontatnia, hogy mi bemehessünk a kárpiton túlra, a szentek szentjébe, ahová most meghívásunk van. Szabad bejárásunk van, és imádkozhatunk, és kérhetünk, és hálákat adhatunk, és közösségben lehetünk az Atyával! Ehhez szükség volt Jézus testének megkínóztatására, a halálára, a vérének kiontására.

A Krisztus szenvedései! Múltkor is nagyon sokat időztünk rajta, és kérlek szépen, hogy állj naponta oda a keresztnél alá, és gondold végig azt a szenvedést! Lásd Őt ott a kereszten! Mielőtt magadat látnád gyógyultan, szükséges, hogy megértsd, hogy mit szenvedett értünk. Ez egy helycsere volt. Amit nekünk kellene elszenvedni a bűneinkért, azt Ő magára vette. A betegségeinket, a fájdalmainkat, a kínjainkat, a mindennapos nyűglődéseinket. Mindent, ami velünk kapcsolatban kivetendő, kárhozatra méltó. Fogta, és magára vette, bűnhődött érte. A világ minden bűne rajta volt. A bűnt meg kellett Istennek ítélnie, mert ha Isten nem ítéli meg a bűnt az Ő törvénye szerint, az Ő szentsége szerint, akkor mondhatták volna a vádolói, hogy igazságtalanul adott nekünk kegyelmet.

A bűnt valakinek magára kellett vennie, és azért meg kellett fizetni az árat. Minden vétségért, minden bűnért, minden embergyilkolásért valakinek meg kellett fizetni az árat, hogy te szabad lehessél! Akármennyire fájdalmas ezt hallanunk, hogy Jézus mennyire szenvedett, valakinek el kellett szenvednie. Különben nem lenne megváltásunk. Ez egy teljes helycsere volt, és ha ezt végiggondoljuk és megértjük, hogy mit szenvedett értünk, akkor

tudjuk majd még jobban szeretni Öt. Még jobban fel tud fakadni a szívünk, hogy köszönöm, Atyám, hogy ezt értem elvégezted!

Ez volt az igazi szeretet, hogy odaadta érted váltságul azt, aki ezeket a bűnöket nemhogy soha nem követte el, de semmi közössége nem volt a bűnnel. Jézus azt mondta, hogy az ellenségnek nincs bennem semmije. Jézus soha nem vállalt föl közösséget a bűnnel, Ő büntelen volt. Bűn nélkül élte az egész életét, makulátlanul, szentségben, igazságban, szeplőtelen Bárány volt. Ez a szeplőtelen Bárány engedelmességből vette magára a világ bűneit. Ez volt a hatalmas megváltás!

Amikor a bűnnel közösséget vállalt úgy, hogy azt magára vette, akkor vért verejtékezett. Ez volt az első pont, ahogy Isten kiontotta a véré, vért verejtékezett. Olyan messze állt tőle a bűn, semmi közösséget nem vállalt soha életében egyetlen bűnnel sem. Igen nagy árat fizetett értünk a Megváltó, és azt látnunk kell! A bűn természetét, a bűnt, és a bűn büntetését is mind magára vette, így lettünk szabadok, különben nem lehetnénk. El kellett mennie arra a helyre, ahova neked meg nekem kellene jutnunk, ha nem jön értünk a Megváltó. Mindannyian a pokolban végeznénk.

Ezért mondja a Biblia, hogy ne kérkedjete egymás ellen, mert egyikünk sem tud semmi olyat felmutatni, amivel jobb lenne másoknál. Mindannyian ott végeznénk, ha nem jött volna Jézus értünk. Becsüljük meg egymást, és szeressük egymást, ahogy Isten szeret minket! Ne kárhoztassuk egymást! Milyen alapon tennénk? A te bűneid is, és a másike is, az enyém is, mind a Jézus Krisztus Bárányra lett helyezve. Milyen jogon mondom én akkor, hogy ő miket követett el? Jézus vitte el azokat a bűnöket. Mert Isten úgy szerette e világot!

Ez az egész szeretetből volt. Úgy szerette ezt a világot, hogy nem akarta, hogy az ember elveszen, visszavágyta a teremtését. Visszavárta, hazavárta, vágyódott az ember után. Azért ki kellett fizetnie ezt az árat. Hatalmas volt ez az ár! Hatalmas volt ez a váltság! Jézus Krisztus engedelmes volt. Az Ő engedelmsége nélkül nem ment volna, mert Isten ezt a jóakaratóból rendelte így, az Ő jókedvében rendelte el, minket látott a keresztt után. Jézus Krisztus elmondta azt az imát, hogy Uram, ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tiéd! De ha egy mód van rá, múljék el tőlem e pohár! Jézus elimádkozta ezt a Gecsemáné kertjében. Ez nem volt egy könnyű döntés sem az Atya, sem a Jézus részéről. A Szent Szellem végig segítségére volt, és angyalt is küldött, hogy megerősítse Öt a szenvedéseiben.

Hogyha időzöl a Jézus szenvedésein, akkor sokkal könnyebben tudod majd látni magad a megváltásban. A győztes oldalon. Sokkal nagyobb buzgósággal szereted majd Öt. Sokkal jobban tudsz majd hálát adni azért, amit elvégzett. Ezért időzünk ezzel, mert olyan könnyen elintézzük egy mondatban, hogy szenvedett értünk, és megyünk tovább. De ha időzünk benne és meglátjuk, hogy min kellett Jézusnak keresztülmennie, akkor lesz olyan mélységekbe hasító az a tudás a szívünkben, hogy láthatjuk majd a valóságát is!

A testünkbe, a húsunkba hasító éles kard volt ez, ami ezt elvégezte. Isten Igéje. Hatalmas megváltás volt! A húsvét egész történetét az 1Korinthus 15 két gyönyörű Igében összefoglalja. Elolvasom nektek, mert olyan gyönyörűen hozza elénk, hogy miről szól a húsvét.

1KORINTHUS 15,3-4.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

Pál eléjük tárja az Evangéliumot. Azt mondja, hogy azt tárom előtökbe, amit én is úgy vettem. Pált senki nem tanította az Evangéliumról, kijelentésben vette Istent Szellemétől. Nem volt ott Jézus tanítványai között akkor, amikor Jézus meghalt és feltámadott. Ő a keresztényeket üldözte. Később ragadta meg őt Isten, és adta neki ezt a kijelentést, hogy felfogja, hogy mi végeztetett el, és ne üldözze többé a keresztényeket. Azt mondja, hogy amit én is úgy vettem, azt adom előtökbe. Teljes, színtiszta kijelentésből vette, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért. Ennek a drága áldozati Báránynak a mi bűneinkért kellett meghalnia. A mi bűneinkért, az Írások szerint.

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

És hogy eltemettetett – akkor látszólag minden reménységnek vége volt. A tanítványok ott álltak a sírnál, azt hitték, hogy Izrael Megváltóját ünnepelhetik majd Jézusban, és látták a keresztalálát, majd a temetését. Élő reménység nem volt a szívükben. Nem értették, pedig Jézus mondta, hogy harmadnapon feltámad Isten Fia. De ők ezt még nem értették akkor, és nem voltak abban a szellemi kijelentésben, ahova később Pál került. Nekünk átadja a Szellem által, hogy meghalt Krisztus a mi bűneinkért az Írások szerint, és eltemettetett.

És itt van a húsvét győzelmének öröme, a történet vége, hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint! Vagyis a mi Jézusunk, a mi drága áldozati Bárányunk ugyan meghalt értünk, és járt a halálban – mert mondja, hogy halott valék, de most ímé élek örökkön örökké –, de nem maradt ott, hanem Isten kihozta Őt a halálból. Egy hatalmas, csodálatos megváltói mű volt ez. Kihozhatta Őt a halálból, és megnézzük, hogy miért.

Erről fog szólni ennek a mai tanításnak a második része, hogy milyen alapon hozhatta ki Isten Jézust a halálból, ha a világ összes bűne rajta volt. A pokol jogosan tarthatta volna ott, hogy megszereztük Jézust, hiszen itt vannak a bűnök rajta! Azt hitték, hogy örökre megkaparintották Jézust, amikor a pokolba le kellett mennie a mi bűneink miatt. Arra a helyre, ahova te meg én kerültünk volna, ha Jézus nem jön, és nem foglalja el azt a helyet. De elfoglalta. Az egész pokoli, sátáni sereg azon örvendezett, hogy beszipantották Jézust. Megvan ez a Jézus, megszereztük magunknak örökre! Ujjongtak örömeinkben, és győzelemnek vették, hogy itt a Jézus, megszereztük magunknak, és foglyul ejtettük, örökre a rabságunkban tartjuk!

Így nézett ki három napig a helyzet. Jézus nem nyitotta meg a száját. A sátán nagyon nagyot tévedett, amikor azt hitte, hogy ez így marad örökre. Így hitte mindaddig, amíg el nem hangzott Isten parancsszava a mennyből, és a feltámadás hatalmas erejét kihasználva kihívta a halálból az Ő Fiát! Abban a percben a démonikus seregek, akik addig örvendeztek azt gondolva, hogy Jézus az övék örökre, hatalmas vereséget szenvedtek és megsemmisültek attól az erőkiáradástól, ami körülvette és előhozta Jézust a szellemi halál állapotából, hogy hátra estek, fegyverzetüket elvesztették, az arcuk összeégett! Örökre károsodás érte az egész démonikus sereget, egészen a megsemmisülésig.

Jézust az Atya szava hozta elő. Isten dicsősége támasztotta fel a halálból. Valakinek ki kellett hoznia Őt a halálból, és ez Isten volt maga. Harmadnapon tette ezt. Tehát a húsvét üzenete akkor teljes, ha meglátjuk, hogy harmadnapon az Írások szerint Ő feltámadt a halálból. A húsvét első nagy öröme, hogy Jézus az óriási szenvedések után harmadnapon ki tudott jönni a halálból egy új életre. Ez egy győzelem, egy örök győzelem, az ellenség teljes megsemmisítése! Láttuk, hogy elvette a fegyverzetüket, megsemmisítette, a nyilvánosság előtt mutogatta őket.

Tudod, kik örvendeztek ebben a győzelemben? Akik az Ábrahám ölében várták ezt a napot. Akik ott voltak, azok látták ezt a győzelmet, és el fogják mondani neked, ha felkerülsz a mennybe. Ők szemtanúi voltak annak, amikor Jézust előhívta a halálból az Atya, és a dicsőség Szellemével, a feltámadás parancsszavával életet adott neki, új életet, a feltámadás életét. Ez egy örömpillanat. Örökre szóló örömpillanat volt. A feltámadás öröme nem csak Jézust érintette. Mert amikor kihozta az új teremtést, amikor azt mondta, hogy ímé, az én Fiam vagy te, ma szültelek téged. Ez volt az a pillanat, amikor az Atya szülte újonnan a Fiát, bűn nélkül.

Jézus meghalt, de a halál többé nem uralkodik felette, mert a pokolnak és a halálnak a kulcsai Nála vannak örökre. Így aztán a halál és a bűn többé rajta nem uralkodik. Aki meghalt, többé meg nem hal – így írja az Ige. Majd olvassuk ezt is az Írásokban. Többé meg nem hal – így írja. Egyszer kellett megízlelnie a halált érettünk, és többé a halál nem uralkodik felette. Végleges győzelem. Amíg az utolsó bűnért meg nem fizette az árat, addig Isten nem tudta volna előhozni a pokolból. Mert akkor az a bűn úrrá tudna rajtad lenni, és azt írja, hogy a bűn tirajtatok többé nem uralkodik. Ez Jézus teljes és elsöprő győzelme, amikor előhozta Isten Őt a halálból.

Ezzel nincs vége a húsvét örömeinek, mert Jézus feltámadt, de Isten még valamit elvégzett abban a feltámadásban. Amikor Jézust előhívta a halálból, akkor azt írja az Ige, hogy te is feltámadtál Ővele. Ez pedig a koronája az örömnepnek, mert nem csak Jézus támadt fel a szellemi halálból, de mivel rajta voltak a te bűneid, és Isten megfizette az árat ezeknek a bűnöknek, Jézussal együtt téged is elő tud hozni egy új életre! Egy bűn nélküli életre, ahol a bűn és a betegség nem uralkodik többé feletted, ha tisztában vagy ezzel, és tudod, hogy kell uralkodni! Nem vesz hatalmat rajtad a bűn, mert Jézussal együtt kihozott a sírból. Ezt a verset fogjuk most nézni a Róma levélben.

RÓMA 4,25.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Jézus a mi bűneinkért halálra adatott. Érted, hogy miért kellett meghalnia? A mi bűneinkért. Jézus büntelen volt. A mi bűneinkért adatott halálra, és feltámasztatott. Jézus feltámadása is miérettünk volt. Mert így írja: feltámasztatott a mi megigazulásunkért. A halála is, és a feltámadása is értünk történt. Nézd meg ezt a hatalmas megváltást! A mi bűneinkért adatott halálra, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért. Mondhatjuk azt, hogy minden értünk történt? Le van írva, hogy büntelenek legyünk, és utána az új életben járhatunk. A mi megigazulásunkért támasztotta fel Isten a halálból. Lapozzunk most az Efézusi levélre, amely Isten nagy hatalmas titkát fedi fel, hogy mit végzett el értünk a húsvét ünnepében.

EFÉZUS 2,4–6.**4. De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett,**

Tudd meg, hogy ez az Ő irgalma volt, mert ha Ő nem dönt úgy, hogy irgalmas lesz hozzánk, akkor nekünk soha nincs ilyen életünk! Ez az Ő irgalma. Ő megkegyelmezett, Ő irgalmazott, odaadta azt, amit soha nem tudtunk volna kiérdemelni. Odaadta, mert irgalmas. Amikor Jézus szíve irgalmasságra indult, akkor minden esetben olvasod, hogy meggyógyult az a beteg. Ezzel ismerkedj meg, hogy ez az egész az Ő irgalmából volt. Megkegyelmezett. Irgalmat gyakorol Isten.

Szó sincs arról, hogy bármelyikünk megérdemelte volna, vagy kiérdemeltük volna. Az Ő irgalmasságából volt, így aztán már nincs mivel dicsekednünk, hogy jobb lennénk a másikinál, ugye, kedves gyülekezet? Úgyhogy nincs versengés, nincs olyan, hogy ki a nagyobb, ki az okosabb. Nem, hanem mindnyájunknak Isten irgalma hozott kimenekedést és felemelkedést a Jézus nevében.

Ezt tudnod kell, ezért szeresd Őt, de nagyon, és a másik emberben is Őt szeresd! Ezt parancsolatként mondja, hogy szeressétek egymást! Szeresd a másikon is Őt! Ha nem találsz benne szeretni valót, akkor szeresd benne az Urat, és akkor könnyebb lesz. Őt lásd, az Urat lásd benne! Dicsőség Istennek! Az Ő nagy szerelméből. Látod, hogy ez az Ő szerelme? Ilyen az emésztő szerelem, semmi nem áll útjába. Az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett. Már akkor szeretett minket, amikor még semmit nem tettünk érte. Amikor még bűnösök voltunk, már akkor szeretett minket. Ezt engedd a szívedhez, mert ennek olyan felszabadító ereje van, hogy amikor még ott voltunk a bűnben, elveszetten, már akkor a nagy szerelméből szeretett minket. Ezért van a megváltás, mert nem engedte, hogy elveszünk.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

Tehát bűnben születtünk, a bűn természetében. Halottak voltunk, szellemi halottak. Testben élő szellemi halottak. Meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal. Látod-e, hogy amikor Krisztust kihozta a halálból, akkor minket is kihozott? Ez volt az, amit az e világ fejedelmei nem láthattak, mert ha ezt átlátták volna előre, akkor soha nem feszítik keresztre a dicsőség Urát. Soha az életben nem teszik rá a kezüket, mert így téged is elvesztettek. Ámen. Vele együtt hozott elő a halálból. Vele együtt megelevenített. A vétkek miatt halottak voltunk, és megelevenített együtt a Krisztussal. Amikor Őt kihozta a halálból, akkor te is kijöttél, ha elfogadtad hittel, hogy ezt elvégezte érted. Kegyelemből tartattatok meg! És itt nincs vége:

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban;

Tehát ez a megelevenítés az volt, hogy a bűn többé nem uralkodik rajtad. De utána jött a feltámasztás erejével, és kihozta Őt a halálból, a pokolból, és egy új teremtés jött elő. Egy új teremtés, aki addig nem létezett. Akinek a feje Krisztus, és mi ott vagyunk Őbenne, és a régiek eltörölve. Ez Istennek egy olyan csodája, amit ha egy keresztyén megért, akkor az

ellenség nem képes többé uralkodni felette. Mert ez az új teremtés egy valóban teljesen új kezdet, és semmi köze nincs a bűn természetéhez, a bűnhöz, a betegséghez, a halálhoz, bármi gonoszhoz, mert az ott lezárult a pokolban, amikor Jézus legyőzte. Az ott lezárult. Annak ott vége lett, és Isten valami újat hozott elő. Ez van bennünk. Ez bennünk él. Az új teremtésben. Megelevenített együtt a Krisztussal.

Engedd a szívedhez, hogy te meg lettél elevenítve a Krisztussal! Amikor Ő előjött ebből a csodálatos megváltás által, akkor te is előjöttél Ővele együtt. Kegyelemből tartattatok meg, ezt megint hozzáteszi, nehogy azt gondoljuk, hogy bármi áron ki tudtuk volna ezt érdemelni. Kegyelemből tartattatok meg – mondja –, és vele együtt feltámasztott. Amikor Jézus kijött a sírboltból, mert felöltötte a megdicsőült testet, amin a halál már többé nem uralkodik, akkor te is kijöttél. Vele együtt feltámasztott. Jézussal együtt. Amikor Ő kijött a halálból, akkor te is kijöttél a halálból. Vele együtt feltámasztott – le van írva. És együtt ültetett a mennyekben [a Krisztusban], vagyis nemcsak, hogy az új teremtés előjött, hanem felmagasztaltatott a legmagasabb hatalmi helyre, az Atya jobbjára. Oda felmagasztaltatott téged. Együtt ültetett téged, oda lettél ültetve a trónra, a királyi trónra, az Atya jobbjára Krisztussal. Képzeld el, hogy ott uralkodsz szellemben! Amíg itt testben próbálkozik az ellenség, hogy milyen nyomorúságot tegyen rád, hogyan próbáljon elgáncsolni, és milyen cselvetésekkel tudna téged levenni a megigazultság keskeny ösvényéről, eközben te fent uralkodsz a Krisztussal. Ezt lásd minden pillanatban!

Mondhatod az ellenségnek, hogy nem! Mondhatod, hogy eddig és ne tovább! Ez nincs megengedve, mert én oda ültettem, és ott uralkodom, és ott van az én hatalmi helyem a Krisztusban, a Jézus nevében! Ezt kijelentheted, amikor jönnek a cselvetései, mondhatod, hogy többé rajtam nem uralkodik a bűn, és többé rajtam nem uralkodik a halál, és többé rajtam nem uralkodik a betegség, mert én oda ültettem a Jézus Krisztussal, ott ülök a trónon! Nem vehet hatalmat rajtam! Ha ezt tudod, akkor végtelenül egyszerűen előjön az életedben, tudod működtetni a hiteddel. Úgyhogy ezen időzzél sokat, hogy vele együtt oda ültettünk a mennyekbe, a trónterembe! Emlékszel, hogy a kárpit az Ő teste volt, és kettéhasadt a tetejétől az aljáig, hogy bevihessen minket a trónterembe, hogy oda ültethessen minket. Micsoda ár volt ez! A kárpit az Ő teste. A mi húsvéti Bárányunk megáldoztatott! Ez elvégeztetett! Engedd magadhoz ezt az igazságot!

Az emberek sokszor nem értik, hogy mit jelent az, hogy szellemi halálban vagyunk, miközben élünk. Nagyon egyszerűen el lehet ezt magyarázni. Aki egyszer születik meg a földön, az kétszer fog meghalni. Mert testben mindenki megszületik, de ha nem születünk meg még egyszer szellemtől – ez az újonnan születés –, akkor két halált kell látni: a fizikai halált és a szellemi halált. A tüzes tóba vettetést.

De ha itt a földön kétszer megszületünk, azaz megszületünk testtől és megszületünk Szellemtől is, akkor csak egyszer kell meghalnunk. Azt a halált is elszenvedte már Jézus helyettünk, a testünk sem szenved halálfélelmeiktől, hanem egyszerűen kiköltözésről van szó, és nincs többé halál. Ha kétszer megszületik valaki itt a földön, akkor csak egyszer hal meg, a szellemi örök életbe megy át. Nincs többé szellemi halál, nem leszünk többé az ellenség martalékává, nem kell félni és rettegni, és kínok között lenni az örökkévalóságban. Ez megszűnt! Jézus ez alól kimentett minket. A drága Jézus nagy kegyelme, hogy ezt az üdvösséget, ezt az újonnan születést megismerhettük. Nekünk itt a földön kétszer kell

megszületnünk: testtől, amikor az anyaméhből jövünk ki, és meg kell születnünk Szellemtől is. Bele kell születnünk abba a pillanatba, amikor Jézussal együtt kijöttünk a sírból, és kijöttünk a halálból, és oda felültettünk a trónra. Dicsőséget adunk Neki, hogy ezt megértjük, ha ezen elgondolkodunk.

Mi olyanok vagyunk itt a Krisztus Testében, akik kétszer születünk, testtől és Szellemtől. Ezért benne vagyunk ebben a megváltásban, örökkön örökké élünk, és csak egy halálunk van. A fizikai testünk levetése, ami egy szempillantás lesz, és fel se fogjuk fedezni szinte, hogy ez volt a halál, mert már látjuk magunkat fentről: a szellemünk és a lelkünk örökkön örökké élve. A szellemed azt mondja, hogy jó, eleget voltam bezárva ebbe a földi kis ruhácskámba, és most megyek fel az Atyámhoz! Ebből áll a halál. Ettől annyira rettegnek a keresztyének, de nem tudom, miért? Ha ezen elidőznénk, akkor megértenénk, hogy az életünk legizgalmasabb pillanata következik be, amikor a maga idejében levetjük ezt a sátorházat, és megyünk az Atyához. Megnyílik egy olyan birodalom, amiről most csak beszámolókat hallunk, meg olvasunk a Bibliából, meg el tudjuk képzelni, hogy milyen gyönyörű lehet odaát. Egyszerűen bemehetünk oda abban a pillanatban.

Nekünk annyi minden van elkészítve itt a megváltás csomagban és az újjászületés csomagban, mint amikor például veszünk egy új telefonsomagot, és az mennyi mindent tartalmaz. Fogalmunk nincs, hogy mi minden vár ránk, amit az Úr azoknak elkészített, akik Őt szeretik. Ez el van készítve, és szabadon bemehetsz oda. Az a tiéd. Isten semmit nem tart vissza az Őt szeretőktől, sőt kijelenti az Ő Szelleme által, amiket szem nem látott és fül nem hallott.

Ezek olyan dolgok, amikről fogalmunk nincs, amíg be vagyunk ide keretezve a földi ruhánkba. Fogalmunk nincs róla, hogy milyen gyönyörűségek azok. Úgyhogy ha úgy érzed, hogy szorongató a helyzet, amiben vagy, akkor engedd kibontakozni a szellemedet, és kezd el vigasztalni magadat azzal, hogy nem élünk itt örökké! Nekünk el van készítve valami olyan csodálatos, amiben örökké leszünk ott, ahol most Jézus van. Csak annyiban különbözünk a fejtől, Jézustól, hogy mi még itt a földi ruhánkban vagyunk, Ő meg már a megdicsőült ruhájában van odafent. A dicsőséges testében van odafönt, de csak pillanatok műve az örökkévalósághoz képest, és mi is ott leszünk. Együtt fogunk örvendezni, és ahol Ő van, ott leszünk örökre Ővele.

Úgyhogy ne engedd, hogy a földi helyzetek túlon túl tudjanak téged nyomorgatni és depresszióban tartani, csüggedten és szorongásokban, mert mi efölött vagyunk! Mi efölött élünk. Számunkra ezt elvégezte Jézus. Ez egy óriási örökség, amibe, ha belegondol az ember, akkor már érzi, hogy a szelleme remeg és kiterjed, és tudja, hogy ezek mind valós dolgok, és rá várnak. Valóban lehet ebben az örömben élni itt a földön. Ezzel az Atyának dicsőséget szerzel, ha így élsz, és nem a földi gondokba süppedve. Ámen.

Szellemi halálban voltunk, de Jézus meghalt értünk, a helyettesítőnk volt, és Isten kihozta Őt a halálból. Mi megszülettünk Szellem által, és az Úr Jézus Krisztusban élünk örökkön örökké. Ma már csak a földi sátorházunk levetése van hátra, de szellemi halált nem látunk soha örökké. Megváltásunk van. Gyönyörűség dolog!

Nézzük meg a Róma levélben, a titkok kijelentésében, hogy erről a pillanatról mit ír az Ige, amikor Jézus kijött a halálból.

RÓMA 4,24–25.

24. Hanem miérettünk is, akiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, akik hisznek abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat: Jézust a halálból,

Hiszünk Őbenne? Bizony. Ez a drága Jézus.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Tudd, hogy nincs kárhoztatás többé! A mi bűneinkért halálra adatott. A bűneinkért megfizette az árat, és utána Isten feltámasztotta Őt a mi megigazulásunkért. Minden teérted történt, ezt vedd tudomásul, és írd föl magadnak! Az egész megváltás rólad szól. Teérted történt, teérted szenvedte Jézus. Teérted. Dicsőséges feltámadás volt ez. Sőt a Róma 6-ban a 4. és 5. versek az írják, hogy a dicsőség Szelleme hozta ki Őt a halálból. Megint megtudunk valamit, hogy ez a munka hogyan lett elvégezve. Isten, aki örökkön örökké a trónján ül, kiküldte az Ő Szellemét, a dicsőség Szellemét, hogy a pokol mélyéből megelevenítse az Ő Fiát és előhossa. A titkok titka ez, de megtörtént.

RÓMA 6,4–5. 8–9.

4. Eltemettettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

Mi, akik Krisztusban vagyunk, eltemettettünk Ővele együtt. Ővele együtt meghaltunk és eltemettettünk. Ott voltunk a sírboltban három napig Jézussal. Eltemettettünk, ott voltunk a halálban Ővele együtt Isten szemében, ott a kemény sírboltban három napot. Ővele együtt a halálban. Volt időnk gondolkozni, hogy mi az, aminek meghaltunk a Krisztusban. Meghaltunk a bűnek, a betegségnek, ott gondolkodhattunk rajta. Vele voltunk Isten szemében. Ott eltemettettünk Ővele együtt a keresztség által. A keresztség egy alámerítettséget jelent. Isten úgy tekint rá, hogy a te szellemed is ott volt, alámerítetett a Krisztussal. Ott, a keresztség által a halálban, benne voltál. Miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból – ez megtörtént? Ő feltámadt! A sírbolt üres. A dicsőség Szelleme volt, aki ezt végezte. Azonképpen mi is új életben járjunk. Vagyis a feltámadásban is egyek vagyunk.

5. Mert ha az Ő halálának hasonlatossága szerint egyé lettünk vele, úgy feltámadásáé szerint is egyé leszünk.

Nézd meg, Isten szemében ugyanúgy végimentünk a halálon, ahogy Jézus. A halálának hasonlatossága szerint egyé lettünk Ővele. Döbbenetes kegyelem! Mivel neked meg kellett volna halnod azokért a bűnökért, de Jézus magára vette, azt mondta Isten, hogy te is elmentél Jézussal a halálba, ott meghaltál és eltemettéted azokért a bűnökért. Te is ott voltál. Mindamellert nem neked kellett elszünnöd. Ez a megváltás! Eltemettettünk együtt Ővele ebben a halálban, és ahogy a halálnak hasonlatossága szerint egyé lettünk Ővele, úgy a feltámadásáé szerint is egyé leszünk. Vagyis azt jelenti, ahogy Ő feltámadt a halálból, úgy te

is kijelentheted, hogy feltámadtál a halálból Ővele. Mert ebben a keresztségben ez elvégeztetett. Dicsőséget adunk Istennek, mert ez valóság, és ebben élhetünk és járhatunk.

8. Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Ővele.

Krisztuson nem uralkodik többé a bűn, Krisztuson nem uralkodik többé a betegség és a halál. Egy ilyen életet kínál neked Isten! Mert ha meghaltunk Ővele, hisszük, hogy élünk is Ővele. Ezt az életet kínálja neked Isten, egy dicsőséges, győzelmes, büntől, betegségtől, és bajoktól mentes életet. A feltámadás életét. Az Ő dicsősége ez, hogy a halálban egyé lettünk vele.

9. Tudván, hogy Krisztus, aki feltámadt a halálból, többé meg nem hal; a halál többé rajta nem uralkodik.

Tudván. Ez elvégeztetett, és úgy zárja a gondolatmenetet, hogy tudván. Tudod-e? Ez a kérdés. Ha tudod, akkor neked ez megvan. Feltámadt a Krisztus? Hiszük ezt, ugye? Ő feltámadt a halálból. Tudván, hogy a Krisztus, aki feltámadt a halálból, többé meg nem hal... Egy nagy csodája volt ennek a feltámadásnak, hogy a halál többé rajta nem uralkodik, többé nem képes a halál Őt birtokba venni, vagy rabságban tartani, vagy beszippantani. A teste nem lát többé halált. Egy megdicsőült teste van, a halál többé rajta nem uralkodik.

Ugyanúgy rajtad sem. A halálnak semmilyen megnyilvánulási formája nem uralkodhat többé rajtad. És ezt tudnod kell. A betegség egy lassú megnyilvánulási formája a halálnak, mert előbb-utóbb a betegség úrrá lesz rajtunk, és vagy így, vagy úgy, de elgyengülünk és meghalunk egy betegségben. Sem a halál, sem a betegség többé nem uralkodik rajtad, ezt tudnod kell! Tudván, hogy Krisztus, aki feltámadt a halálból, többé meg nem hal. Ez tény. Nála vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai. Úgy jött ki a halálból, hogy többé a halál nem veheti hatalmába Jézust. Bűn nélkül jött. A halál nem uralkodik rajta többé – egy ilyen feltámadt Krisztusunk van! A halál többé rajta nem uralkodik. Nézd meg, hogy ebbe vagy belehelyezve, ebbe vagy belekeresztelve!

A halál többé terajtad nem uralkodik. A betegség többé rajtad nem uralkodik. A bűn rajtad többé nem uralkodik. A nyűgök, a fájdalmak, a kínok, a szegénység többé rajtad nem uralkodik! Tudod-e? Ez a kérdés. Azért járunk gyülekezetbe és hallgatjuk az Igét, hogy megerősödjünk ebben. Ez egy valóságos megváltás. Teljesen valóságos. Isten elvégezte. Ha ide le van írva, akkor hihetsz benne. Istent a szaván foghatod. Akkor ez valóságos, és követelheted jog szerint az ellenségtől, hogy engedje el az életedet, mert neked ebben kell járnod. Mert a váltság ki lett fizetve érted, a vér kiontatott érted.

Tudod, hogyan hozta elő a halálból az Atya Jézust? Ezt elmondom még, ez lesz az utolsó Ige. Enélkül nem tudom zárni, mert a szívemen van erősen. Mi volt az, hogy Isten előhozhatta Jézust ebből a halálból? Hogy a vérről kapj egy erősebb megértést, ez következik most.

ZSIDÓ 13,20.

20. A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztort, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust,

Gyönyörű vers! A juhoknak ezt a hatalmas pásztorát a békesség Istene hozza ki a halálból. És nézd meg, hogy mi által tudta megtenni? Az örök szövetség vére által tette. Isten a vére tekintett, és a vér szeplőtelen volt. Jézusnak a vére romolhatatlan volt. Nem úgy, mint a mi vérünk. A mi vérünk megalvad, és az egész testünk elporlad egy napon, ha meghalunk. De Jézus vére nem ilyen volt. Jézus vérében ott volt az isteni élet, mert Isten Szellemétől fogant. Ez a vér kiontatott az utolsó cseppig, nem volt a testében, amikor a sírboltban feküdt. Ezért nagyon fontos megismerned a szent vér erejét, mert Isten a szent vére tekintve tudta előhozni az Ő Fiát a halálból. Mert a szent vér romolhatatlan, szeplőtelen, és telve volt Isten életével itt a földön. Képvisele Isten életét itt a földön a szent Bárány vére.

Amikor erre a vére tekintett Isten, akkor azt mondta, hogy most pedig kihozom a fiamat a halálból! Az örök szövetség vére által hozta ki. A szent vér nem látott halált soha. Örökké élő, szeplőtelen, romolhatatlan, Istentől fogant, Isten életével teljes ez a szent vér, és ez tisztított meg téged. Isten erre a szent vére tekintve tudta előhozni a mi Urunkat, Jézust a halálból. Érted-e már, hogy miért fontos, hogy a szent vért közelebb engeddd, az igazságát, ennek a megértését. Ha ebben megtanulsz élni, akkor a dicsőség Ura elő tudja hozni mindazt, ami a megváltásban szerepel az életedben. Ha hivatkozol a szent vére. Mert a szent vér hordozza Isten életét. Itt a földön ontatott ki, és már fent van a mennyben. Tanúbizonyosság értünk, hogy ez a váltság elvégeztetett. Megszólal feletted.

A Fiát a halálból a szövetség vére által tudta kihozni. Hatalmas titok ez, és az ellenség nem láthatta. Fogalma sem volt a szeplőtelen születésről. Nem látott bele az ellenség, hogy Isten hogyan hozta be a Fiát a földre, és az Ő drága edényében a drága szent vért, amelynek ki kellett ontatnia, hétszer meghintve az embert, megszentelve. A halálból is a szent vér által hozta elő a Fiát, és vele együtt minket is előhozott a halálból.

Tudsz-e ennek örvendezni, és örök életet élni a szent vér ereje által, ami lüktet a Krisztus Testében? Köszönjük meg Istennek a szent vért! Kezdjük el imádni ezt a gyönyörű munkát, mert ebben a fenséges munkában Istennek a lenyűgöző bölcsessége van. A Bárányt elrendelte a világ teremtése előtt. Elrendelte, mert tudta, hogy a vérére szükség lesz. A drága szent vére a földön szükség lesz ahhoz, hogy az embert ki tudja menteni ebből a halálból, ahova került.

Elkezdjük imádni Istent a szent vérért. Meghívjuk a szent vért, és megengedjük, hogy lüktessen az életünk felett. Ahova a szent vért beengedjük, ott Isten élete a feltámadás erejével megjelenik az életünkön. Nincs az a betegség, ami ne távozna, nincs az a helyzet, ami térdet ne hajtana, ha Isten ereje megjelenik a földön. Azért tudod követelni, mert a szent vér jelen volt a földön, és a földön ontatott ki. A szívünk teljességéből kezdjük el dicsérni Istent, hogy nekünk adta a szent vér váltságát.

Ugyanis a váltság érted nem Jézus halála volt, hanem a vérének kiontása. A szent vér volt a váltság. Minden esetben ezt olvasod, hogy a váltság az Ő vére volt. Nagyon-nagyon kérlek, hogy tiszteld a szent vér erejét az életedben! Tanuld meg a szent vérben való imádságot, tanulj meg hivatkozni a szent vére a Jézus nevében! Tanuld meg szólítani a szent vér bizonyágtételét az életed felett! Minden bajból és gondból ki fogsz menekedni, nincs helyzet, ahol Isten ne tudna segíteni. Nincs reménytelen helyzet Isten szemében, ha megtanulsz a szent vére hivatkozni, a Jézus nevében. Ámen.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.